

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 368/04-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. novembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. Terézie Džunkovej, bytom K, zastúpenej advokátkou JUDr. Ľ. B., K., ktorou namieta porušenie čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 254/04 z 25. augusta 2004, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. Terézie Džunkovej o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. októbra 2004 doručená sťažnosť MUDr. Terézie Džunkovej, bytom K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 254/04 z 25. augusta 2004. Sťažnosť bola doplnená podaním právnej zástupkyne sťažovateľky doručeným ústavnému súdu 5. novembra 2004.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla, že 29. júna 2004 podala ústavnému súdu sťažnosť pre porušenie jej základných práv a slobôd súdmi Slovenskej republiky. Domáhala sa ňou, aby ústavný súd rozhodol nálezom, v ktorom vysloví, že postupom Okresného súdu Košice II, Krajského súdu v Košiciach a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky boli porušené jej označené základné práva zaručené ústavou. Sťažovateľka podaním zo 16. septembra 2004 upresnila petit sťažnosti, avšak toto podanie bolo ústavnému súdu doručené až po tom, ako po predbežnom prerokovaní vo veci rozhodol uznesením z 25. augusta 2004, ktorým jej sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietol ako podanú oneskorene, a tak nebolo možné, aby sa označeným podaním ústavný súd zaoberal.

Sťažovateľka nesúhlasí s argumentáciou ústavného súdu, ktorou odôvodnil odmietnutie jej sťažnosti, tvrdiac, že ústavný súd v jej veci vychádzal zo znenia ustanovenia § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde účinného pred jeho novelizáciou vykonanou zákonom č. 124/2002 Z. z. z 12. februára 2002. Sťažovateľka ďalej vyslovuje názor, že tretí senát ústavného súdu v konaní o jej sťažnosti neprávne interpretoval § 53 ods. 1 v spojení s odsekom 3 zákona o ústavnom súde ustanovujúcim lehotu, v ktorej je možné podať sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, keď za právne významný pre okamih začatia plynutia zákonnej lehoty nepovažoval deň, keď bolo sťažovateľke doručené oznámenie Krajskej prokuratúry v Košiciach z 20. apríla 2004 o odložení jej podnetu na podanie mimoriadneho dovolania.=

Podľa sťažovateľky tretí senát ústavného súdu „... tým, že požadoval odo mňa plnenie 2 mesačnej lehoty, porušil článok (2) odsek (3) Ústavy SR, lebo požadoval odo mňa plnenie, ktoré zákon neukladá ako povinnosť. Druhé porušenie Čl. (2) odsek (3) Ústavy SR bolo spôsobené tým, že senát Ústavného súdu poprel moje právo použiť na ochranu mojich práv aj mimoriadne dovolanie na generálneho prokurátora, ktoré § 53 odsek (1) zákona 38/1993 Z. z. nezakazuje. Použiť právo mimoriadneho dovolania na generálneho

prokurátora mi dovoľoval aj Občiansky súdny poriadok, lebo patrí do IV. časti opravných prostriedkov“.

Z týchto dôvodov sťažovateľka žiada ústavný súd, „... aby odstránil porušenie mojich práv“.

Sťažovateľka žiada prehodnotiť pôvodné rozhodnutie ústavného súdu, ktorým bol podľa nej porušený čl. 2 ods. 3 ústavy, ako aj čl. 6 ods. 1 dohovoru, a navrhuje rozhodnúť týmto nálezom:

„(1) že v rozhodnutí číslo III. ÚS 254/04-23 senátu Ústavného súdu SR bol porušený Čl. 2 odsek (3) tým, že senát Ústavného súdu neuznal MUDr. Terézii Džunkovej právo použiť ako opravný prostriedok mimoriadne dovolanie, ktoré dovoľuje novela § 53 odsek (1) zákona č. 38/1993 Z. z. a zákon číslo 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok.

(2) Čl. (2) odsek (3) bol porušený tým, že senát Ústavného súdu v zmysle zákona 38/1993 Z. z. § 53 odsek (3) požadoval od MUDr. Terézie Džunkovej plnenie 2 mesačnej lehoty, ktorá v zmysle zákona 270/1995 Z. z. O štátnom jazyku podľa § (3) odsek (3) písmeno (a), podľa § 7 odsek (1) a podľa § 2 odsek (2) a jeho kodifikovanej podoby v Slovníku slovenského jazyka nie je určenou povinnosťou.

(3) Čl. 6 odsek (1) zákona 209/1992 Zb. Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5, 8 bol porušený tým, že záležitosť – sťažnosť MUDr. Terézie Džunkovej nebola spravodlivo prejednaná, lebo bol porušený § 53 odsek (1) a odsek (3) v zákone 38/1993 Z. z.“

Sťažovateľka sa domáha aj priznania „finančného zadost'učinenia“, a to:

„32.136,- Sk Doterajšie náklady na súdne trovy, zastupovanie advokátmi.

2.100,- Sk Materiálne náklady na kopírovanie poštovné, cestovné.

8 125,- Sk Znalecký posudok. Dôkaz č. 45.

126 000,- Sk Možná náhrada škody z neplatného rozviazania pracovného pomeru.

100 000,- Sk Poškodenie dobrej povesti.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 133 ústavy proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

Vzhľadom na túto ústavnú normu zákon vyriešil otázku podávania opravných prostriedkov v konaní pred ústavným súdom tak, že podľa § 24 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené. Návrh nie je prípustný ani v prípade, ak sa ním navrhovateľ domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu [§ 24 ods. 1 písm. c) citovaného zákona].

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v spojení s § 24 ods. 1 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietol ako neprípustnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. novembra 2004